

FULLA PARROQUIAL

DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegeixin o escoltin llegir aquesta fulla, l'Il·lm. Dr. D. Josep Vila i Martínez, Bisbe d'aquesta Diòcesi.

MARTIROLOGI

- 12, DIUMENGE.—✠ Sexagèsima. Sants: Bonfili i comps. fundadors, a Florència; Damià, mr. a Africa; Modest i Asumoni, infants, mrs. a Alexandria; Eulària, v. i mr. a Barcelona.—*Missa del Diumenge, color morat.*—I. P. B.
- 13, DILLUNS.—Sants: Gregori II, p. i cr. a Roma; BENIGNE, mr. a Hongria; Catarina de Ricci, v. a Toscana.—*Missa de la Fèria, color morat.*—Lluna, Quart minvant.
- 14, DIMARTS.—Sants: Valentí, mr. a Roma; B. Joan de la Concepció a Toledo; Antoni, ab. a Sorrento.—*Missa de S. Valentí, color vermell.*
- 15, DIMECRES.—Sants: Fausti i Jovita, mrs. a Brèscia; Agape, v.; Sadurní i comps. mrs. a Hongria; Josep, diaca, a Antioquia; Geòrgia, v. a Clement.—*Missa dels sants Fausti i Jovita, color vermell.*
- 16, DIJOUS.—Sants: Julià i comps. mars. a Egipte; Gregori X, p. i cr. a Toscana; Juliana, v. i mr. a Champanya.—*Missa de la Fèria, color morat.*
- 17, DIVENDRES.—Sants: Fausti, mr. a Roma; Pere Tomàs, b. a Sales; Aleix Falconieri, cr. a Florència.—*Missa de la Fèria, color morat.*
- 18, DISSABTE.—Sants: Simeó, b. i mr. a Jerusalem; Eladi, b. i cr. a Toledo; Flavià, b. i cr. a Constantinoble.—*Missa de Sta. Maria en dissabte, color blanc.*
- 19, DIUMENGE.—✠ Quinquagèsima. Sants: Conrat, cr. a Sicília; Alvar de Còrdova, cr.; Mansuet, b. i cr. a Milà.—*Missa del diumenge, color morat.*—I. P. B.

Evangelí

(Sant Lluís, cap. VIII, vv. 4-15.)

ESÚS posà aquesta paràbola: «Sortí el sembrador a sembrar la seva sement, i sembrant-la, una part va caure devora el camí i fou trepitjada, i els ocells del cel se la menjaren. Una altra va caure damunt la pedra, i de bell néixer s'assecà per falta de saó. Una altra va caure en mig de les espines, i les espines, creixent amb elles, la ofegaren. I una altra va caure en la terra bona, i pujant, levà fruit el cent per un.» I els seus deixebles li demanaren que volia dir aquesta paràbola. Ell els digué: I heu's aquí el sentit de la paràbola: La llavor és la paraula de Déu. Els de la vora del camí són els qui escolten; mes ve el diable tot seguit i els treu la paraula del cor, de por que, creixent, es salvessin. Els de damunt les pedres són els qui escolten i reben amb goig la paraula; mes, com no tenen arrel, creuen una temporada i a l'hora de la temptació fallen. La que va caure entre les espines, aquests són els qui escolten la paraula; però darrera els afanys, les riqueses i els plaers de la vida, la ofeguen i no lleven fruit. Mes els de la terra bona, aquests són els qui, havent escoltat amb cor bo i excel·lent, guarden la paraula i lleven fruit en perseverança.

Els camps de Palestina.—Els jueus d'erçà que prengueren possessió de Palestina en temps de Moisès, vivien quasi tots del conreu de la terra. Es cert que alguns segles abans de Jesús, quan els reis d'Assíria i Babilònia conquistaren la Terra Santa i s'endugueren captius molts jueus, i aquets varen dedicar-se llavors al comerç, i foren habilíssims comerciants i se escamparen per tot el món, llavors conegut, de manera que en temps de Jesús no hi havia ciutat d'alguna importància en el gran imperi romà, on no hi hagüés gran nombre de jueus; però els qui es quedaren a Palestina, varen continuar conreant la terra. Els conreus més estesos eren el del blat, de la vinya i de la olivera. Perxò en els llibres de la Escripura i en especial del Sant Evangeli hi trobem sovint imatges i semblances tretes d'aquestes plantes i de la manera com es conreaven, com en la paràbola de l'Evangeli d'avui, una de les més conegudes i més plenes de saludables ensenyances.

Molts grans impius a l'hora de la mort es penedeixen d'haver-ho sigut en vida, i es converteixen.

Tornem a llegir amb més atenció aquesta paràbola, que el mateix Jesús es va dignar explicar i treballar per tal que el nostre cor sigui semblant a la terra bona, on hi fructifiqui la paraula de Déu i hi faci fruit de vida eterna.

Patró de la setmana: Sant Benigne, mr.

En el segle III, la fe cristiana s'era propagada i molt extesa en terres de Hongria, de manera que en la persecució decretada a últims d'aquella centúria pels emperadors Dioclecí i Maximià foren molts els qui obtingueren allí amb la confessió de la fe a palma del martiri: aquesta sort li tocà a Benigne; des de sa infantesa, rebuda la santa fe s'acollí a l'església episcopal de Todes, on, sota la direcció del Bisbe Pocià adquirí ferma instrucció religiosa, i avençant en la virtut rebé gradualment les sagrades ordres fins arribar a la del Sacerdoti. Ja en aquesta era incansable en l'exercici de son ministeri, treballant per la conser-

vació i augment de la fe. Vingué a les hores la persecució: Benigne era el sacerdot zelós que servava les ànimes per a Jesús: socorria els confesors que eren empresonats per la causa de la fe, enfortia els debils i temorosos i acompanyava al torment, sense temença, els confesors de Jesucrist. Això li valgué ésser també empresonat, i en ell destogaren de una manera més cruel i horrible sa ràbia els missatgers de l'error i de l'infern. No poden explicar-se les tortures a que condemnaren a Benigne; en elles hi trobà la mort, la mort dels veritaders herois, la dels màrtirs, el dia 13 de febrer de l'any 303.

La Sagrada Litúrgia i la vida cristiana.

La Sagrada Litúrgia, de la qual digué bellament el Papa Benet XV que és com el llenguatge de l'Església, té una gran força educativa de l'esperit cristià; ella ens fa entrar per els sentits, ens fa veure i palpar les grans veritats religioses, que constitueixen l'ànima de la vida cristiana, ens amara el cor amb els sentiments i afectes, que com un suau perfum, d'elles es desprenen; i amb la majestat del culte, amb l'exterioritat de les seves cerimònies, en tot enlaira i remou el nostre esperit i el porta a sentir i empapar-se dels sublims misteris del dogme catòlic, fent que els visquem i en ells informem les nostres oracions, les nostres obres i la nostra vida cristiana.

Acte heroic d'un Bisbe ianqui

El bisbe de Jare, monsenyor Jaume Marc Lusekey, anà a fer una visita pastoral a uns centres de negres, a bord del vaixell Heiching, que naufragà a causa d'una via d'aigua. El bisbe es negà a abandonar el vaixell fins que tots estiguessin salvats: confortà als naufragats amb gran serenitat i ajudà activament en els treballs de salvament. Quan tots estigueren instal·lats en els bots, és tirà al mar junt amb el capità del vaixell, per no haver-hi lloc per ells en els bots salva-vides. El Bisbe i el Capità pogueren agafar-se a una caixa, fins que des d'una embarcació de motor els tiraren una corda. De seguida que arribaren a terra els naufragats, presidits pel Bisbe, anaren a donar gràcies a Déu a l'Església de Silay.

Com ha d'ésser el bon cristià.

A l'església, reverent; a la missa, devot; a la confessió, contrit; a la comunió, fervorós; a l'oració, recollit; al llit, amb compostura; en el parlar, considerat; en el mirar, modest; en el caminar, grave; amb els companys, afable; amb si mateix, mortificat; amb els malalts, caritatiu; amb els superiors, respetuós i obedient; amb els iguals, humil; amb els menors, apacible; en tot finalment, exemplar i edificant.

LA COMUNIO I SANTA TERESITA

Avisaràs, escrivia a la seva cosina, a les ànimes escrupuloses que's guardin de l'engany del dimoni qui pretén privar al bon Jesús d'un sagrari molt estimat, sabent pel demés que té la partida guanyada amb aquest pobre cor buit i sense senyor.

En aquesta carta exposa la Santa una doctrina eucarística tan segura, que uns anys després va provocar l'admiració del gran Papa de l'Eucaristia, Pius X: *opportunitissimo*, *opportunitissimo!*, va exclamar ja des de la lectura de les primeres línies; i tot seguit dirigint-se a Mons. Tell, vis-postulador de la causa de la santa: oh! això ha sigut per a mi una gran alegria, digué—*Gaudio magno*. S'ha de fer prompte aquest procés! Més tard el Sant Pontífex no tingué dubte en afirmar, mostrant un retrat de la Santa: «Heus aquí la santa més gran dels temps moderns.»

Funcions

Religioses

MOVIMENT

PARROQUIAL

Santa Pau

Avui a la tarda: Doctrina, rosari, meditació i visites. La meditació serà del 2on. dolor i goig de S. Josep.

Diumenge vinent: Començarà a dir-se la 1.ª missa a 2¼ de 7. Abans del Ofici es publicarà la Butlla de la Sta. Creuhada. L'ofici serà amb Exposició per èsser tercer diumenge.

Llista dels adults morts durant l'any 1927.

Francisca Anglada Germá, 28 anys — Maria Boix Vila, 73 — Josep Sagués Teixidor, 41 — Francisca Pujol Badosa, 35 — Agna Verdura Roqué, 37 — Pere Serrat Casacuberta, 75 — Pere Jordá Ventulá, 64 — Esteve Fiol Clé, 54 — Joan Llagostera Domènech, 67 — Lluís Feixas Puigdemont, 24 — Concepció Plana Buch, 30 — Rosa Freixa Pararols, 62 — Pere Feixas Xart, 60 — Cecília Colomer Reixach, 55 — Lluís Grabololosa Coromina, 29 — Maria Padrosa Feliu, 77 — Carme Girgas Coll, 72.

La Cot

Avui a la tarda: Doctrina i funció.

Diumenge vinent: A l' hora de costum es farà la publicació de la Butlla.

Batet

Avui a les 2: Rosari, devoció dels set diumenges i doctrina.

Diumenge vinent: Abans de la missa 2.ª es farà la publicació de la Butlla.

Partera: Rosalia Pujolar, amb missa.

Oficis: 2 per les obligacions de la família Oliveras.

Cellent

Tarda: Doctrina i funció.

Diumenge vinent: A l' hora de costum es farà la publicació de la Butlla. Acabada la 1.ª missa es farà la professó propia del tercer diumenge de més.